

et betydeligt Driftsoverskud; tilsammen for disse 2 Aar saa meget som omtrent 399,000 Kr. For disse 2 Aars Vedkommende har Selskabet altsaa ikke Krav paa noget Tilskud fra Kolonialkassen i Henhold til Anordningens Ord.

§ 1883 gav Driften et Overskud af rigeligt 97,000 Kr., og her bortfalder ogsaa alt Ansvar.

§ 1884 medførte Driften Tab, saa at Kolonialkassen fik paa ny et Ansvar af 54,000 Kr. (eventuelt 70,000 Kr.).

Men 1885 gav atter et Driftsoverskud af 219,000 Kr., hvor altsaa Kolonialkassen er ansvarsfri.

§ 1886 medførte Driften atter Tab, altsaa for Kolonialkassen paa ny et Ansvar af 54,000 Kr. eller 70,000 Kr.

Maret 1887 gav Driften atter et Overskud af 106,000 Kr., altsaa intet Ansvar for Kolonialkassen.

Der kunde saaledes ikke tilkomme Aktieselskabet Dækning af Renter fra Kolonialkassen for andre Aar end for 1879, 1880, 1884 og 1886, i alt omtrent 220,000 Kr. Men selv om man medregner 1878 og for de senere Aar ogsaa Preferenceaktierne til Aktiekapitalen, vilde det blive for de 5 Aar 334,000 Kr.

Men ikke engang disse Beløb tilkomme da Aktieselskabet; thi i Henhold til Anordningen af 16de Juni 1876 vil det ses, at alt hvad Driften har givet i Overskud i et eller flere Aar, skal for Lods tilbagebetales Kolonialkassen til Dækning af den Rente og Afdrag, som denne i tidligere Aar har maattet tilskyde for at dække Statskasse og Aktionærer. Af ovenanførte 10 Aar gavede 5 Aar Tab og 5 gavede Binding. Selv om vi medregner 1878, vilde Kolonialkassens Tilskud i de 5 Aar ikke have oversteget 334,000 Kr. til Aktieselskabet; men i de andre 5 Aar var

Driftsoverskuddet 822,000 Kr., hvoraf i det mindste en Del maatte tilkomme Kolonialkassen som Tilbagebetaling.

Kolonialkassen er ikke Selvsfyldner, men kun Kavtionist over for Staten for det Laan mod 7 pCt. Rente og Afdrag, som Staten har ydet Selskabet.

Heraf følger, at Kolonialkassen egentlig ikke har nogen Forpligtelse over for Staten, forinden det viser sig, at dens Krav paa Selskabet ikke kan blive tilfredsstillet, og for saa vidt som Kolonialkassen ganske vist har garanteret Staten aarlige Renter og Afdrag, da maa det jo blive en Sag, der ikke vedkommer andre, heller ikke Aktieselskabet, om Staten gør sit Krav paa Kolonialkassen gældende, om den giver Henslånd med Betalingen eller helt eftergiver samme.

Det pekuniære Forhold mellem Kolonialkasse, Aktieselskab og Staten vil bedst ses, hvis man forudsætter, at Kolonialkassen var solvent og i Stand til at have opfyldt de den ved Lov af 25de Februar 1876 og Anordning af 16de Juni 1876 paatungne Garantier — altsaa at den hvert Aar, i hvilket Garantien paalagde den det, havde udbetalt de paagældende Renter m. m. Der bliver da for det første Aar, 1872, at beregne 5 pCt. Rente til Aktieselskabet af 1,070,600 Kr. (dog rigtignok med det foran tagne Forbehold, at Garantien fra dette Aar egentlig ikke kan gøres gældende, eftersom Aktieselskabet ikke har opfyldt sine forudsatte Forpligtelser) og til Staten den samme Rente af det tilsvarende Laan foruden Amortisationen, respektive altsaa 53,530 Kr. og omtrent 75,000 Kr. De følgende Aar siges Aktiekapitalen at være stegen med 345,500 Kr. og Statslaanet med samme Sum, Renten samt Rente og Afdrag respektive altsaa aarlig omtrent 70,000 Kr. og 99,000 Kr.